

Да окжпимъ млада Бога. . .
Люлки вѣсимъ о два слѣпца:
Слѣпцитѣ сж босилкови;
Люлката е чемширова. . .
Кой ще Бога да залюшне? —
Залюшна го Божа майка,
Божа майка съ бѣли ржцѣ,
Бѣли ржцѣ сирѣчени . . .
Туй сирѣче есенъ брано,
Въ нови ведра яворови .
Този яворъ зимѣ буни,
Като пчели по пчелинѣтъ,
Като мома по дворове. . .

II

Кой ти даде тази риза:
На гърди ѝ ясно слѣнце,
На плещи ѝ ясенъ мѣсецъ,
По поли ѝ 'се звѣздици,
По ржгави 'се денници.
— Бавила съмъ млада Бога,
Даде ми я, Божа майка,
Даде ми я, поучи ма;